

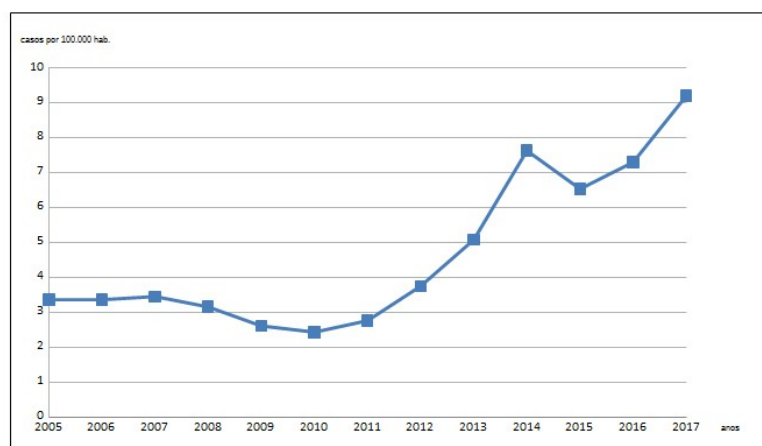
Que é a infección gonocócica?

É unha infección de transmisión sexual (ITS) producida por unha bacteria chamada *Neisseria Gonorrhoeae* (ou gonococo).

Epidemioloxía

No ano 2017, declaráronse case 250 casos de infección gonocócica en Galicia. Os novos casos de infección gonocócica aparecen con moita máis frecuencia nos homes ca nas mulleres, tamén son máis frecuentes na terceira década da vida e nas zonas con maior densidade de poboación como as grandes cidades.

Figura: Incidencia (c/100.000 hab.) anual de infección gonocócica declarada en Galicia de 2005 a 2017

Sintomatoloxía

- Sensación de ardor ao orinar.
- Secreción no extremo do pene.
- Pode haber dor nos testículos.

Non obstante, o 10% dos homes con infección gonocócica non presentan síntomas.

Transmisión

A infección gonocócica pode contraerse cando se manteñen relacións sexuais sen preservativo cunha persoa que ten a infección a través do sexo anal, vaxinal ou oral.

A felación é tamén unha práctica de risco para contraer infección gonocócica. Esta práctica pode transmitir a infección gonocócica da uretra infectada á gorxa da persoa que fai a felación; e viceversa, unha persoa con infección gonocócica na gorxa pode transmitir a infección gonocócica á uretra do home que recibe a felación. Aínda que se tivera infección gonocócica no pasado, e se tratara correctamente, é posible volver a infectarse porque pasar a infección non xera protección.

Como se pode previr?

Empregando sempre o preservativo durante as relacións sexuais anais, vaxinais ou orais.

Diagnóstico

Para diagnosticar unha infección gonocócica é preciso obter unha mostra da zona xenital, farínxea (gorxa) ou anal, segundo o tipo de práctica sexual mantida. En ocasións, pode solicitarse a maiores unha mostra de ouriños. Se vostede ten infección gonocócica debe descartar outras infeccións de transmisión sexual como a sífilis, a clamidia e o VIH xa que pode ter máis dunha ITS ao mesmo tempo.

Mediante o sexo oral, o gonococo pode infectar a gorxa e as amígdalas da persoa que realiza a felación. Esta infección gonocócica faringo-amigdalárica pode resultar difícil de diferenciar do resto das infeccións de gorxa e amígdalas que están producidas por outros tipos de xérmenes. Non obstante, para eliminar a infección gonocócica é preciso un tratamento antibiótico específico e diferente do tratamento doutras infeccións bacterianas comúns da gorxa e amígdalas. A infección gonocócica non tratada correctamente favorece a aparición de gonococos resistentes aos antibióticos. Polo tanto, se vostede presenta síntomas de infección na gorxa ou nas amígdalas e realizou unha felación de risco recentemente é aconsellable comentalo co seu médico/a para descartar que se trate dunha infección gonocócica por precisar un tratamento antibiótico específico.

Tratamento

Neste momento, o tratamento antibiótico recomendado para a infección gonocócica é unha dose de Ceftriaxona 500 mg intramuscular xunto cunha dose de Azitromicina 2 g por vía oral. Non obstante, esta pauta pode modificarse por diversos factores (pero sempre baixo control médico). Se non se toma correctamente este

tratamento a infección gonocócica pode non curar e favorece a aparición de gonococos resistentes aos antibióticos. Deben evitarse as relacións sexuais, incluso con preservativo, ata que tanto a persoa afectada como a súa parella sexual rematen o tratamento e os síntomas desaparezan.

Posibles complicacións da infección gonocócica

A infección gonocócica non tratada correctamente pode estenderse a outras partes do organismo como os testículos, a pel ou as articulacións.

Debo dicirlllo á miña parella?

Se vostede ten infección gonocócica é esencial que a súa parella actual e as anteriores consulten ao seu médico/a. De esta forma, vostede evita contaxiarse de novo da infección e ademais os seus contactos sexuais poderán tratarse se o precisan e non desenvolverán as complicacións da infección gonocócica.

Gonococo extremadamente resistente

O 7/01/2019 o Reino Unido declarou dous casos de infección por gonococo extremadamente resistente. O primeiro caso foi unha muller que dixo que tivo un contacto sexual ocasional, en Ibiza, no mes anterior, cun home de nacionalidade inglesa; esta muller respondeu ben ao tratamento recomendado (ceftriaxona e azitromicina). O segundo caso foi nunha muller que tivo un contacto sexual ocasional, en Reino Unido, cun home inglés que estivera de xuño a setembro en Ibiza; esta muller non respondeu ao tratamento recomendado, nin á combinación xentamicina máis azitromicina, e finalmente tivo que tratarse con ertapenem iv.

Polo tanto, é importante que siga axeitadamente o tratamento prescrito polo seu médico para a infección gonocócica, co fin de evitar a aparición de gonococos extremadamente resistentes, que suporían un grave problema de saúde.

Máis información en:

https://www.sergas.es/Saude-publica/Documents/5942/venres_epidemioloxico_vol8_n04_20190222.pdf